

[Ludvig Christensen.]

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at de Forsøg, man har gjort i andre Lande paa ved Hjælp af reducerede Lønninger at skabe forøget Beskæftigelse, kun har ført til forøget Arbejdsløshed. Det er en Kendsgerning, men den kender man heller ikke i Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening. Der har man fra i Fjor overtaget et Princip, som i Aar skulde gennemføres. Det var blevet noget af en Æressag for Arbejdsgiverforeningens Ledelse nu at faa gennemført det Krav, man i Fjor maatte opgive, men det danske Folkesamfund har ikke i Øjeblikket Raad til at give sig af med at honorere Æressager af den Art. Derfor er det efter vor Opfattelse fuldt berettiget, at Regeringen er fremkommet med det foreliggende Lovforslag, hvorved det forbydes at etablere den erklærede Lockout. Lovforslaget har naturligvis maattet have Front til begge Sider, fordi det lige saa lidt kan gaa an, at der i disse Tider etableres samfundsfarlige Strejker. Loven gælder kun for 1 Aar, og vi haaber paa, at vi i Løbet af det Aar — bl. a. ved de Foranstaltninger fra Lovgivningsmagtens Side, som der i øvrigt er opnaaet Enighed om at gennemføre — kan naa frem til en bedre Beskæftigelsesgrad og til ændrede Vilkaar, som kan medføre, at vi til næste Aar paa ny kan give dette Forhold fri, saaledes at Parterne til den Tid atter kan bekrige hinanden, som de nu har Lyst til eller kan blive enige om at gøre det.

Fra Regeringspartiernes Side har vi, efter at Landbrugskrisen har været saa længe, som den har, erkendt, at nu maatte der skrides ind med Foranstaltninger af anden Art end dem, der hidtil har været anvendt. Vi har altid vidst — det er ikke nogen ny Erkendelse hos os —, at naar Landbruget ingen Købeevne har, gaar det naturligvis ud over Beskæftigelsesgraden for Arbejderne og for alle andre, og efter at vi er naaet saa langt ned, som vi faktisk er, er det givet, at nu maa der tages fat paa, uden Hensyn til tidligere Standpunkter, at skabe andre Vilkaar. Naar Arbejdsgiverforeningen vidste det, fik det at vide hver eneste Dag, burde den have vist det Samfundssind at have undladt at afgive Lockout-Varselet, at have udskudt Afgørelsen af, hvorledes Lønningerne for Fremtiden skal ligge, til et andet Tidspunkt, hvor man bedre kunde overse de Muligheder, der ligger for, enten til Gunst for Lønforhøjelse, Stilstand eller Lønreduktioner, men det gjorde den ikke.

Hvad selve Lovforslaget angaar, er der

ingen Grund for mig til at komme med Bemærkninger, da den højtærede Statsminister har refereret de enkelte Paragraffers Indhold. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Lange: Det er i Sandhed en mærkelig Situation, Rigsdagen har staaet i i de sidste Dage. Der gennemføres nu om faa Timer et Lovforslag, som ikke falder sammen med noget Partis Anskuelse, og det gennemføres kun, fordi dette Tings største Parti, skønt det er bunduenigt med Regeringspartierne med Hensyn til Lovforslagets Gennemførelse, afholder sig fra at stemme.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde, at Venstre gennem de sidste Aar havde talt for døde Øren. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem skal trøste sig med, at hvad Venstre har sagt, ikke er blevet hørt. Det skal nok vise sig, at det baade er blevet hørt og vil blive husket, for der er intet Parti, der stærkere har krævet en Reduktion af det nuværende Lønniveau end Partiet Venstre; der er ingen, der stærkere har angrebet Stivheden i de bestaaende Løntariffer end Partiet Venstre, og i Dag sikrer Partiet Venstre Forlængelse af de gældende Løntariffer for 1 Aar, hindrer den Nedsættelse af Lønningerne, som Partiet har krævet som bydende nødvendig.

Det ærede Medlem talte ogsaa om det Mod, som Regeringen lagde for Dagen ved Gennemførelsen af Lovforslaget. Jeg er i disse Dage ikke netop besjælet af stærk Beundring for Regeringspartiernes Mod, men min Beundring overfor Venstre er heller ikke meget stor, for jeg kan ikke se, at det, Venstre her gør, er en modig Handling. Og naar Venstre siger — jeg tror ikke, det ærede Medlem sagde det her i Tinget, men Partiets Ordfører i det andet høje Ting sagde det —, at Partiet ikke vilde have noget Ansvar for Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, saa vil jeg sige, at Partiet Venstre paatager sig netop Ansvar for Gennemførelsen af dette Forslag ved at afholde sig fra at stemme. Det vil man ikke kunne komme bort fra.

Heller ikke synes det at være let forklarligt, at Regeringen fremsætter et Lovforslag som dette, naar man ved, hvorledes Regeringen tidligere har stillet sig til de Principper, som Forslaget gaar ud paa at gennemføre. Forslaget gaar jo ud paa at hindre Arbejdsstandsninger, og som det allerede flere Gange har været sagt, har Retten til at strejke for at opnaa Forbedringer i Arbejdernes Vilkaar fra socialdemo-